

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/139/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8410205921
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2014:8410205921.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v právnej veci navrhovateľov: 1/ W., nar. XX.X.XXXX, bytom P., 2/ F. nar. XX.X.XXXXX, bytom F., 3/ X., nar. XX.X.XXXX, bytom T., 4/ P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., 5/ V., rod. A., nar. X.X.XXXX., bytom K., všetci zastúpení JUDr. Štefanom Kamenickým, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves, proti odporcovi: Vojenské lesy a majetky SR - štátny podnik, Lesnícka 23, Pliešovce, IČO: 31 577 920, odštepny závod Vojenské lesy a majetky SR, štátny podnik odštepny závod Kežmarok, Generála Štefánika 26, Podolínec, zastúpeného JUDr. Milošom Barbušom, advokátom so sídlom Štúrova 13, P.O.BOX 154, Bratislava, v konaní o zaplatenie 38.440,28 eur s prísl. pôvodne vedenom pod sp. zn. 2C 139/2010

a v právnej veci navrhovateľa: Slovenská republika, zastúpená: Vojenské lesy a majetky SR, š.p., o.z. Kežmarok, Generála Štefánika 26, Podolínec, IČO: 31 577 920, právne zastúpeného JUDr. Milošom Barbušom, advokátom so sídlom Štúrova 13, P.O.BOX 154, Bratislava, proti odporcom: 1/ W., nar. XX.X.XXXX, bytom P., 2/ F., nar. XX.X.XXXXX, bytom F., 3/ X., nar. XX.X.XXXX, bytom T., 4/ P., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., 5/ V. rod. A., nar. X.X.XXXX., bytom K., v konaní o určenie vlastníckeho práva pôvodne vedenom pod sp. zn. 2C 41/2012,

spojených súdom na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 2C 139/2010 takto

rozhodol:

I. Súd návrh Slovenskej republiky zastúpenej Vojenskými lesmi a majetkami SR - štátny podnik Pliešovce, odštepny závod Kežmarok doručený súdu dňa 14.3.2012 k nehnuteľnostiam v k. ú C. z a m i e t a a z a v ä z u j e navrhovateľa zaplatiť odporcovi v 1. rade náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu odporcu v 1. rade z titulu trov právneho zastúpenia sumu 13 424,62 eur, odporcovi v 2. rade náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu odporcu v 2. rade z titulu trov právneho zastúpenia sumu 10 810,84 eur, odporcovi v 3. rade náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu odporcu v 2. rade z titulu trov právneho zastúpenia sumu 10 810,84 eur, odporcovi v 4. rade náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu odporcu v 4. rade z titulu trov právneho zastúpenia sumu 10 810,84 eur, odporcovi v 5. rade náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu odporcu v 5. rade z titulu trov právneho zastúpenia sumu 10 810,84 eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Návrh navrhovateľov W. o zaplatenie 26 110,35 € s prísl. v y l u č u j e na samostatné konanie.

odôvodnenie:

V konaní vedenom pod sp. zn. 2C/139/2010 od začiatku sa navrhovatelia domáhali, aby súd zaviazal odporcu na úhradu žalovanej istiny s príslušenstvom. Uviedli, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie C., ktoré v návrhu špecifikovali, pričom odporca tieto nehnuteľnosti užíva bez toho, aby platil akékoľvek nájomné, prípadne inú náhradu s tým, že medzi vlastníckymi a užívateľom je zákonný nájomný vzťah a vznikol im teda nárok na zaplatenie

nájomného, ktoré v petite návrhu vyčíslili a upravili návrhom, ktorého zmenu súd uznesením zo dňa 18.4.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.4.2012, pripustil.

V konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 2C/41/2012 navrhovateľ žiadal, aby súd určil, že vlastníkom predmetných nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú C., zapísaných na LV. č.XXX je on, teda Slovenská republika, zastúpená Vojenskými lesmi a majetkami SR, štátny podnik, odštepný závod Kežmarok. Svoje označenie navrhovateľ v konaní o určenie vlastníckeho práva upravil po výzve právneho zástupcu odporcov v tomto konaní tak, že správne označenie navrhovateľa je Slovenská republika, zastúpená Vojenskými lesmi a majetkami SR - štátny podnik Pliešovce, Lesnícka 23, odštepný závod Kežmarok. Aj keď právna zástupkyňa navrhovateľa tvrdila, že aj dovtedy bolo označenie navrhovateľa správne.

Uznesením pod sp. zn. 2C/139/2010 zo dňa 18.4.2012 súd spojil na spoločné konanie veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 2C/139/2010 a 2C/41/2012 s tým, že ďalej budú vedené pod sp. zn. 2C/139/2010. Uznesenie v 1. a 2. výroku, teda vo výroku o pripustení zmeny návrhu a v spojení veci nadobudlo právoplatnosť dňa 24.4.2012.

Na pojednávaní dňa 23.6.2014 po vykonanom dokazovaní súd meritórne rozhodol o návrhu Slovenskej republiky, zastúpenej Vojenskými lesmi a majetkami SR - štátny podnik Pliešovce, odštepný závod Kežmarok, ktorý bol súdu doručený dňa 14.3.2012 k nehnuteľnostiam v k.ú. C. tak, že tento návrh zamietol a zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcom trovy konania, ktoré mali byť vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Návrh navrhovateľov o zaplatenie sumy 26 110,35 EUR s príslušenstvom súd vylúčil na samostatné konanie a to z dôvodu hospodárnosti konania, nakoľko o tomto návrhu ešte bude potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Súd teda rozhodoval len o návrhu na určenie vlastníckeho práva rozsudkom vyhláseným dňa 23.6.2014. V žalobe sa navrhovateľ zaoberal vecnou príslušnosťou súdu v zmysle ustanovenia § 9 ods.1 O.s.p., ako aj svojou aktívnou legitimitáciou v konaní s poukazom na ustanovenie § 50 ods.6 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch a poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky pod sp. zn. 33Odo23/2002, podľa ktorého právo hospodárenia s majetkom štátu spočíva v práve subjektu, ktorému prislúcha právo hospodárenia, vykonáva za štát, ako priameho vlastníka majetku, jeho vlastnícke práva, za určitých štátom (vlastníkom)vopred určených podmienok. Uvedené právo v sebe zahŕňa tak oprávnenie vec držať, užívať ju, nakladať s ňou, ako aj rad povinností smerujúcich na zachovanie, účelne využívanie a ochrany takej veci vrátane uplatňovania a hájenia tohto práva (aj v primárne vlastníckeho práva štátu)v konaní pred súdmi a inými orgánmi. Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporcovia sú vedení ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. C., obec C., okres Kežmarok zapísaných na LV: č.XXX, vedenom Správou katastra Kežmarok. Vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nadobudli dedením a to na základe Osvedčenia o dedičstve F. a Osvedčenie o dedičstve XDXXX/XX, ZXXXX/XXXX-XX/XX. Uviedol ďalej, že v predmetnej nehnuteľnosti boli právnym predchodcom odporcov skonfiškované na základe Dekrétov prezidenta republiky Z., tzv. benešove dekréty. Pôvodnému vlastníkovi R. boli na základe Výmeru Okresného národného výboru v Kežmarku, zo dňa XX.X.XXXX v 1 skonfiškované nehnuteľnosti, parcelné číslo XXX, PK vložka XX. Pôvodným vlastníkom P. boli každému v 1 skonfiškované nehnuteľnosti parc. č. XXX, PK, vložka XX. Navrhovateľ uviedol, že uvedené potvrdzuje aj zápisnica Rady ONV Upovedomenie Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Ako dôkazy týmto svojim tvrdeniam uviedol a pripojil k žalobe Výmer Okresného národného výboru v Kežmarku zo dňa XX.X.XXXX, pozekovoknižný návrh zo dňa X.X.XXXX, návrh na prevedenie konfiškácie zo dňa XX.X.XXXX, inventár liehovaru, zápisnicu zo zasadnutia Rady Okresného národného výboru v Kežmarku, zápisnici o prevzatí poľnohospodárskeho majetku zo dňa 5.5.1947, Upovedomenie Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 11.3.1948. Ďalej konštatoval, že dekréty prezidenta A. sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Zákonodarca sa pokiaľ ide o vzťah právneho poriadku SR a právneho poriadku bývalej ČFSR priklonil k princípu recepcie právneho poriadku. Článok 152 Ústavy SR hovorí, že ústavné zákony, zákony a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy zostávajú v Slovenskej republike v platnosti, ak neodporujú tejto ústave. Ústavný súd svojím rozhodnutím nevyslovil nesúlad dekrétov prezidenta Z. s Ústavou SR a tieto sú preto súčasťou nášho právneho poriadku. Skonfiškovaná pôda sa pridievala do vlastníctva fyzickým osobám alebo jednotlivým organizáciám, pričom v zmysle § 11 ods.1 zákona č. 104/1945 Zb. SNR o konfiškácii a urýchlennom rozdelení poľnohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako i zradcov a nepriateľov českého a slovenského národa, sa súvislé lesné plochy vo výmere nad 100 ha, ako aj lesné plochy bez ohľadom na výmeru, kt. o štátnymi lesmi susedia alebo, ktoré s týmito možno spojiť súvislý celok, pridelia štátu. V zmysle § 11 ods.3 citovaného zákona sa uvedenému subjektu má prideliť

aj príslušný lesný priemysel poľnohospodárska a iná pôda, ktorá leží vo vnútri lesa a je súčasťou lesného hospodárstva tomuto hospodárstvu patriace okrajové enklávy, ako aj príslušné doprané zariadenia slúžiace lesnému hospodárstvu. Vzhľadom na uvedené uviedol, že nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam zo zákona a svoj naliehavý právny záujem na podaní žaloby odôvodnil skutočnosťou, že v katastri nehnuteľností sú ako vlastníci nehnuteľností vedení odporcovia. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie publikované v periodiku zo súdnej praxe č.48/2004, že ak je odporca zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník spornej nehnuteľnosti, navrhovateľ má naliehavý právny záujem na určenie vlastníckeho práva, lebo len takéto súdne rozhodnutie môže byť aj podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľnosti. Poukázal aj na rozsudok NS SR, sp. zn. 6Cdo/179/2010, podľa ktorého žaloba o určenie vlastníckeho práva a o vydanie resp. o vypratanie nehnuteľností je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Základnými predpokladmi úspešnosti takejto žaloby sú preukázanie vlastníckeho práva navrhovateľa a skutočnosť, že odporca vec neprávom zadržuje a pri určovacej žalobe aj preukázanie naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení. V predmetnej veci bol naliehavý právny záujem žalobu na určovacej žalobe daný jej spôsobilosťou byť predpokladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu. Dal do pozornosti tiež aj Nález z ústavného súdu ČR sp. zn. IIUS91/98, v zmysle ktorého výpis z listu vlastníctva je doklad o stave zápisu v katastri nehnuteľností, ktorý však nemusí zodpovedať skutočne existujúcim právnym vzťahom a tiež rozsudok NS ČR, sp. 22Cdo305/98, podľa ktorého rozhodnutím katastrálneho úradu, ktorým bol povolený vklad do katastra nehnuteľností nie je súd viazaný, stav v katastri nehnuteľností totiž nemusí zodpovedať skutočnému stavu. Podľa uznesenia Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV. US/48/97 ten kto spochybňuje právo proti subjektu vedenom v katastri nehnuteľností môže svoje tvrdené právo uplatniť súdnou cestou, najmä určovacou žalobou a podľa Nálezu Ústavného súdu ČR, sp. zn. II. US77/02 ochrany vlastníckeho práva sa môže domáhať i ten kto tvrdí, že je vlastníkom, hoci právny stav evidencie v katastri nehnuteľností svedčí niekomu inému.

Právny zástupca odporov v konaní o určenie vlastníckeho práva uviedol, že všetky doklady, ktoré navrhovateľ predložil sa týkajú nehnuteľností v k.ú. S.. Tie isté doklady predložil už aj v konaní 3C/168/2006 na tunajšom súde, kde sa domáhal vyslovenia práva hospodárenia s týmito nehnuteľnosťami v k.ú. C.. Žalobu však označil ako žalobou o určenie vlastníckeho práva. Táto bola právoplatným rozhodnutím súdov zamietnutá. Už v tomto konaní zamietali odporcovia, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Poukázal takisto na ustanovenie § 50 ods.6 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, ktoré aj citoval. Uviedol, že z listu vlastníctva č.XXX, k.ú. C. nepochybne vyplýva, že vlastními sporných nehnuteľností sú odporcovia a nie štát. Podľa citovaného ustanovenia zákona správca lesného majetku zastupuje štát v konaní pred súdom len vtedy, ak je vlastníkom lesného majetku štát, čo nie je tento prípad. Citoval ďalej aj ustanovenie § 50 ods.3 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch a § 50 ods.5 tohto zákona. Na základe citovaných zákonných ustanovení uviedol, že je zrejme, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby akú podal. Uviedol však, že nemá ani naliehavý právny záujem v zmysle ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. na tom, aby súd vyslovil svojím určovacím výrokom, že Slovenská republika je vlastníkom sporných nehnuteľností. Rozhodnutia súdov v tomto smere sú jednoznačné. Poukázal na rozhodnutie NS SR č.R62/2004, podľa ktorého štátny podnik nemôže mať naliehavý právny záujem na určení, že štát je vlastníkom veci. Môže sa len domáhať, že má k týmto veciam právo hospodárenia. Podobne to konštatuje aj rozhodnutie uverejnené pod číslom R ČR3/1997, podľa ktorého štátny podnik nemôže mať naliehavý právny záujem na určení, že štát je vlastníkom, môže sa ale domáhať, že štátny podnik má k sporným veciam právo hospodárenia. Právny zástupca odporca tiež uviedol, že ani podľa predchádzajúcej právnej úpravy, teda pred novelou zákona o lesoch správcovi, ktorý na základe zákona spravuje majetok štátu nevzniká k tomuto majetku také právo alebo iná majetková hodnota, ktoré sa svojou povahou rovnajú alebo sú podobné vlastníckemu právu štátu k tomuto majetku. Tu poukázal na Nález Ústavného súdu SR pod sp. zn. PL US 6/1 zo 4.9.2002. Pokiaľ ide o citovaný výmer ONV v Kežmarku zo dňa 21.7.1947 tak boli skonfiškované nehnuteľnosti zapísané v pozemno-knižnej vložke č.XX, katastrálne územie S. a to R. rod. X.. Nehnuteľnosti pod N., katastrálne územie S. nie sú identické s nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom žaloby, pretože predmetom žaloby sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. C., pôvodne zapísané v pozemnoknižnej vložke č.XX, katastrálne územie C., pričom konfiškačným výmerom boli konfiškované nehnuteľnosti v k.ú. S.. Pôvodným vlastníkom nehnuteľností zapísaných vo vložke č. XX, k.ú. C. boli V. a J. každý v pomere 1, voči ktorým konfiškácia na nehnuteľnosti, v k.ú. C. vyriešená nebola. Nehnuteľnosti vo vložke č. XX, k.ú. C. nikdy neboli pôvodným vlastníkom odňaté. Na tieto nehnuteľnosti neprebehlo ani pozemno - knižné vkladové konanie v súlade s Nariadením č. 104/1945 Zb. SNR. Už Nariadením zboru poverenikov č.26/1948 Zb. SNR sa upravuje vyňatie poľnohospodárskeho majetku

osôb maďarskej národnosti z konfiškácie. Tento predpis už vtedy dovolil, aby sa vrátili konfiškované majetky nespravodlivo zobrať. Totiž konfiškačný titul sa dodatočne neuznal ako univerzálny titul s povinnosťou preukázať opak, ale opačne konfiškácii podliehali iba osoby, ktoré výslovne a preukázateľne slúžili fašizmu a nacizmu. Tento predpis upravuje vyňatie poľnohospodárskeho majetku osôb maďarskej národnosti z konfiškácie.

Na pojednávaní, na ktorom súd meritórne rozhodol právni zástupcovia účastníkov zotrúvali na svojich vyjadreniach, právna zástupkyňa navrhovateľa žiadala pojednávanie odročiť na neurčito, nakoľko v konaní 3C/168/2006 na základe dovolania podaného navrhovateľom boli obidva rozsudky súdov zrušené, teda aj okresného, aj krajského a to predovšetkým z vážnych procesných dôvodov, kde bol vznesený tiež návrh na pripustenie zmeny návrhu. Pôvodná žaloba znela na určenie práva hospodárenia k predmetným nehnuteľnostiam, na pojednávaní bol podaný návrh v roku 2010 na zmenu petitu a to zo žaloby na určenie práva hospodárenia k nehnuteľnostiam na určenie vlastníckeho práva. Po právoplatnosti súdneho sporu 3C/168/2006 podal navrhovateľ opätovnú žalobu o určenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam. Súd o zmene návrhu v konaní 3C/168/2006 nikdy nerozhodol a napriek tomu vo veci samej rozhodol, aj to len z dôvodu údajného nedostatku naliehavého právneho záujmu. Keďže obidva rozsudky súdov okresného, aj krajského boli rozsudkom NS SR zrušené je potrebné vyčkáť najskôr na rozhodnutie o pripustení zmeny návrhu v konaní 3C/168/2006, nakoľko nárok, ktorý je uplatňovaný aj v prebiehajúcom konaní je absolútne identický s návrhom na pripustenie zmeny žaloby v spomínanom konaní. Navrhovateľ novú žalobu bol oprávnený podať, nakoľko predchádzajúca vec bola právoplatná. Najskôr je potrebné rozhodnúť o návrhu na pripustenie zmeny žaloby, ktorý bol podaný skôr a v tomto konaní je potrebné na toto rozhodnutie vyčkáť a následne v prípade pripustenia zmeny návrhu v spojenom konaní, v časti o určenie vlastníckeho práva bude potrebné konanie pre litispendenciu zastaviť a pokračovať len o nárokoch navrhovateľov na zaplatenie žalovanej sumy. Je potrebné tiež upraviť samotné parcelné čísla zo strany navrhovateľov jednotlivých pozemkov, ku ktorým sa domáhajú zaplata sumy vzhľadom k tomu, že medzitým prebehli v katastrálnom území pozemkové úpravy, pričom zo strany navrhovateľa zatiaľ tieto parcelné čísla v konaní o určenie vlastníckeho práva nemenila z dôvodu, že navrhovala vyčkáť na rozhodnutie o pripustení zmeny návrhu. Právny zástupca odporcov v konaní o určenie vlastníckeho práva nesúhlasil s prednesom právnej zástupkyne navrhovateľa. Uviedol, že sa nejedná o litispendenciu, pretože predmetom konania 3C/168/2006 je určenie práva hospodárenia k týmto nehnuteľnostiam, teda napriek totožnosti účastníkov konania nie je totožný predmet konania a nie je dôvod na odročovanie pojednávania, keďže sa nejedná o prekážku začatej veci. Až po právoplatnom pripustení zmeny petitu by potenciálne sa jednalo o prekážku litispendencie. Právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že v každom prípade účinky, ak bude pripustená zmena návrhu nastanú odo dňa podania návrhu, teda od 23.2.2010, kedy zmenu žiadali. Za danej situácie právny zástupca odporcov navrhol rozhodnúť vo veci určenia vlastníckeho práva a vec zaplata nájomného vylúčiť na samostatné konanie. Zotrval na svojich dovtedajších vyjadreniach, ktoré súdu predložil aj v písomnom vyhotovení. Mal zato, že štátny podnik nemá aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, ale v tomto konkrétnom prípade sa môže domáhať určenia vlastníckeho práva štát, teda SR - zastúpená Ministerstvom obrany. Žalobu žiadal zamietnuť. Právna zástupkyňa navrhovateľa sa prioritne nechcela k meritu veci vyjadrovať vzhľadom na svoj predchádzajúci prednes, navrhla, aby súd zo štátneho archívu vyžiadal dokumenty týkajúce sa konfiškačných dekrétov a listín odporcov v 1 až 5. rade v konaní o určenie vlastníckeho práva. Poukázal nato, že do dňa pojednávania súd ani neskúmal procesné nástupníctvo po zomrelých právnych predchodcoch odporcov v 1. až 5 rade, ktorým boli majetky skonfiškované, nakoľko tieto môžu vyplývať aj z dedičských rozhodnutí, ktoré prebehli nielen na Slovensku, keďže v konaní o určenie vlastníckeho práva právni nástupcovia tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo a keďže navrhovateľ nemal možnosť sám bez pomoci súdu zistiť celý okruh zákonných dedičov, ktorí nastúpili po právnych predchodcoch odporcov v 1. až 5 rade žiadala o súčinnosť súdu. Dedičské konania po právnych predchodcoch museli prebehnúť aj v ich domovských krajinách a z tohto pohľadu je potrebné ustáliť celý okruh dedičov po právnych predchodcoch, pretože v takomto type sporu nemôže vypadnúť ani 1 zo zákonných dedičov. Navrhovateľ nedisponuje týmito rozhodnutiami, ani sa nemá k nim ako dostať. Právny zástupca odporcov uviedol, že predmetom žaloby o určenie vlastníckeho práva k lesnému majetku nachádzajúcemu sa v katastrálnom území C.. Navrhovateľ pripojil konfiškačné rozhodnutia týkajúce sa absolútne iného katastrálneho územia vo vzťahu k nejakým A.. Konfiškačné rozhodnutia sú úplne na iný majetok v S. a on, teda navrhovateľ chce prevádzať dokazovanie pokiaľ sa týka konfiškácie, pretože tvrdí, že tieto konfiškačné listiny sa vzťahujú na C. a robiť dokazovanie ohľadom toho čo netvrdí v žalobe Mal zato, že jednoducho účelom týchto návrhov je jedná vec, ktorú tvrdí od začiatku a to užívanie lesov, ktoré nepatria navrhovateľovi,

ktoré odmieta vydať, je možné preukázať korešpondenciou, ktorú prevádzali predchodcovia odporcov. Navrhovateľ si vymýšľa stále nejaké doklady napriek tomu, že má list vlastníctva a takýmto spôsobom chce spor len predlžovať. Mal zato, že dôkazné bremeno je predovšetkým na navrhovateľovi. Uviedol, že práve navrhovateľ disponuje všetkými dokladmi, ktoré žiada, aby si súd vyžiadal zo štátneho archívu. Od roku 1953 užíva predmetné pozemky a prevzal ich na základe nejakých dokladov a listín. Na toto reagovala právna zástupkyňa opätovne tým, že trvá na doplnení dokazovania a po vyššie uvedenom prednese právneho zástupcu odporcov uviedla, že netvrdí, že pripojené doklady k žalobe súvisia so samotným predmetom žaloby. Uviedla, že celý majetok A. ako ostatných občanov maďarskej a nemeckej národnosti bol skonfiškovaný. V rozhodnom období nebolo potrebné pre prevod vlastníckeho práva, aby boli nevyhnutne zapísané v pozemkovej knihe. Z opatrnosti, ak by súd chcel povedať, že tieto majetky neprešli na štát uplatnila vydržanie, pretože Vojenské lesy a majetky v dobrej viere od momentu konfiškácie tieto nehnuteľnosti užívajú. Na tieto okolnosti navrhla vypočuť generálneho riaditeľa Vojenských lesov. Po poučení podľa § 120 ods.4 O.s.p. právny zástupca odporcov nemal návrhy na doplnenie dokazovania, právna zástupkyňa navrhovateľa trvala na doplnení dokazovania v zmysle svojich prednesov. Súd uznesením na pojednávaní zamietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. V závere pojednávania právny zástupca odporcov trval na všetkých svojich vyjadreniach, žiadal žalobu o určenie vlastníckeho práva zamietnuť, priznať náhradu trov konania a k uplatnenému vydržaniu uviedol, že vzhľadom na mnohé okolnosti, ako aj na bohatú korešpondenciu medzi odporcom W. a Vojenskými lesmi je zrejme, že absentuje minimálne dobromyseľnosť držby, pretože p. A. v tejto korešpondencii žiadal o vydanie predmetných nehnuteľností. Dobromyseľnosť je jedným z atribútov nato, aby mohol k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním dôjsť. V závere právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že vzhľadom nato ako je vedené pojednávanie je zjavné, že sú nechce skúmať meritum veci. Navrhovala závažné dôkazy, ktoré mal súd vyžiadať zo štátneho archívu, aj ohľadom skutočností pre zistenie okruhu účastníkov konania. Pokiaľ ide o otázku vydržania uviedla, že štát a Vojenské lesy a majetky SR nepretržite užívajú sporné pozemky od momentu konfiškácie odporcom. Svedčia o tom hospodárske plány, ktoré sa vypracúvajú a tieto veci sú aj zdokumentované v konečnom dôsledku v znaleckom posudku. To, že odporcovia si nechali prededieť uvedené pozemky ešte neznamená, žeby to prerušilo držbu dobromyseľnú, nakoľko navrhovateľ dobromyseľne po celý čas až do pojednávania tieto pozemky užíva. Pokiaľ ide o korešpondenciu, na ktorú poukázal právny zástupca jednalo sa o korešpondenciu, ktorou niektorých z odporcov žiadali sprístupniť užívanie nehnuteľností, avšak navrhovateľ tak neučinil z dôvodu, že má zato, že je po celý čas štát vlastníkom týchto pozemkov a preto aj požiadavkám odporcov nikdy nevyhovet. Pokiaľ ide o dokazovanie konštatovala, že súd ani len nedal možnosť navrhovateľovi navrhnuť prípadne ďalších svedkov na otázku dokazovania, aj vydržania, nakoľko vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci chce rozhodnúť napriek tomu, že ide o konanie spoločné. Trvala na podanej žalobe a dôvodov v nej uvedených.

Z výsledkov vykonaného dokazovania z vyluchu právnych zástupcov účastníkov, z listu vlastníctva č.XXX, k.ú. C., z výmeru ONV v Kežmarku zo dňa 21.7.1947, z pozemkovoknižného návrhu zo dňa 7.9.1948, z návrhu na prevedenie konfiškácie zo dňa 18.5.1947, z inventáru liehovaru, zo zápisnice zo zasadnutia Rady ONV v Kežmarku, zo zápisnice o prevzatí poľnohospodárskeho majetku zo dňa 5.5.1947, z Upovedomenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 11.3.1948, z vypracovaného znaleckého posudku znalcom Ing. Q., z odboru lesného hospodárstva, odvetvie oceňovania lesov, z pripojeného spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp. zn. 3C/168/2006 mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav. Na liste vlastníctva č.XXX pre okres Kežmarok, obec C., katastrálne územie C. súd odporcovia vedení ako podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností, ktoré nadobudli dedením a to na základe osvedčenia o dedičstve F. a Osvedčenia o dedičstve XDXXX/XX, ZXXXX/XXXX-XX/XX. Treba, teda zdôrazniť, že predmetné nehnuteľnosti sa nachádzajú v katastrálnom území C.. Navrhovateľ predložil ako dôkazy k svojim tvrdeniam uvádzaným v návrhu okrem listu vlastníctva aj Výmer Okresného národného výboru v Kežmarku zo dňa 21.7.1947, pozemkovoknižný návrh zo dňa 7.9.1948, návrh na prevedenie konfiškácie zo dňa 18.5.1947, inventár liehovaru, Zápisnicu zo zasadnutia rady ONV v Kežmarku, Zápisnicu o prevzatí poľnohospodárskeho majetku zo dňa 5.5.1947, Upovedomenie povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 11.3.1948. Všetky tieto dôkazy, na ktoré navrhovateľ v návrhu poukázal sú samotnému návrhu aj pripojené a treba zdôrazniť, že všetky sa týkajú katastrálne územia Huncovce a práve na ne poukazuje právny zástupca navrhovateľa vo svojom návrhu keď tvrdí, že predmetné nehnuteľnosti boli právnym predchodcom odporcov skonfiškované na základe Dekrétov prezidenta republiky Z. tzv. A. dekrétov. Rovnako, ako aj doklady, ktoré predložil navrhovateľ v konaní 3C/168/2006, kde sa domáhal určenia práva hospodárenia s predmetnými nehnuteľnosťami sa týkajú katastrálneho územia S..

Podľa § 50 ods.3 zákona č. 326/05 Z.z. o lesoch správu lesného majetku vo vlastníctve štátu môže vykonávať právnická osoba, ktorej zakladateľom alebo zriaďovateľom je ministerstvo alebo právnická osoba, ktorá má také postavenie podľa osobitných predpisov. 3)

Podľa § 50 ods.5 zákona č. 326/05 Z.z. o lesoch ministerstvo, zakladateľ alebo zriaďovateľ správcu môže rozhodnúť o zmene správy lesného majetku vo vlastníctve štátu, ak správca tohto majetku nie je určený osobitnými predpismi. 68)

Podľa § 50 ods.6 zákona č. 326/05 Z.z. o lesoch správca podľa odsekov 3 a 4 vykonáva práva vlastníka 69) k lesnému majetku vo vlastníctve štátu, najmä zabezpečuje jeho ochranu a zastupuje vlastníka v konaní pred súdom a orgánmi verejnej správy; obdobne správca postupuje vo veciach lesných pozemkov, ktorých vlastník nie je známy, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné. Vedie evidenciu lesného majetku vo vlastníctve štátu podľa osobitného predpisu. 70)

Vzhľadom k citovaným zákonným ustanoveniam je zjavné, že navrhovateľ nie je ani aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby. Z listu vlastníctva č.XXX, pre kú: C. je zjavné, že vlastníckmi sporných nehnuteľností sú odporcovia a nie štát. Podľa citovaných zákonných ustanovení správca lesného majetku zastupuje štát v konaní pred súdom len vtedy, ak je vlastníkom lesného majetku štát čo nie je tento prípad. Štátny podnik nemá aktívnu legitímáciu na podanie takejto žaloby, ale v tomto konkrétnom prípade sa môže domáhať určenia vlastníckeho práva štát, teda SR - zastúpená Ministerstvom obrany SR. Navyše ako je už vyššie uvedené navrhovateľ pripojil konfiškačné rozhodnutia týkajúce sa absolútne iného katastrálneho územia vo vzťahu k nejakým A.. Konfiškačné rozhodnutia sú na úplne iný majetok v S. a chce vykonávať dokazovanie pokiaľ ide o konfiškáciu, pretože tvrdí, že tieto konfiškačné listiny sa vzťahujú na C. a robiť dokazovanie ohľadom tvrdení, ktoré vlastne ani v žalobe neuvádza. Navrhovateľ od roku 1953 užíva predmetné pozemky. Musel ich prevziať na základe nejakých dokladov a listín a teda vzhľadom ku skutočnosti, že dôkazné bremeno ohľadom jeho tvrdení je predovšetkým na ňom mal súdu predložiť listinné dôkazy súvisiace so žalobou a nie prenášať na súd povinnosť zdokladovať to, že vraj údajne predmetné pozemky, ku ktorým žiada určiť vlastnícke právo boli konfiškované na základe Benešových dekrétov. Rétorika u právneho zástupcu žalobcu sa tiež v priebehu konania menila podľa toho v akom štádiu sa konanie nachádzalo a v konečnom dôsledku malo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalobcom minimálne na základe vydržania. Tuto však minimálne absentuje dobromyseľnosť držby ako 1 z hlavných atribútov, aby k vydržaniu vôbec mohlo dôjsť už len s poukazom nato kto je uvedený ako vlastník na predmetnom liste vlastníctva a tiež vzhľadom na korešpondenciu spomínanú právnym zástupcom žalovaných medzi W. a Vojenskými lesmi. Celá žaloba sa súdu javí ako účelová a ničím nepodložená, pričom účelovosť možno vidieť aj v tom, že potom ako sa A. začali domáhať zaplataenia nájomného za užívanie predmetných pozemkov sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k týmto pozemkom. Keďže v danej veci sa jedná o určenie vlastníckeho práva je nevyhnutné, aby žalobca mal na podaní takejto žaloby naliehavý právny záujem. Súd má zato, že tento v zmysle ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. daný nie je, nie je daný, teda naliehavý právny záujem na tom, aby súd vyslovil svojím určovacím výrokom, že Slovenská republika je vlastníkom sporných nehnuteľností. Tak ako to uviedol aj právny zástupca odporcov existujú rozhodnutia súdov ako rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. R62/2004, podľa ktorého štátny podnik nemôže mať naliehavý právny záujem na určení, že štát je vlastníkom veci, ale môže sa len domáhať, že má k týmto veciam právo hospodárenia. Podobne je to aj uvedené v rozhodnutí R- ČR3/1997, podľa ktorého štátny podnik nemôže mať naliehavý právny záujem na určení, že štát je vlastníkom, môže sa ale domáhať, že štátny podnik má k sporným veciam právo hospodárenia. Ďalej je možné poukázať na Nález z Ústavného súdu SR pod sp. zn PL US 6/1 zo 4.9.2002.

Pokiaľ ide o výmer ONV v Kežmarku zo dňa 21.7.1947 tak boli skonfiškované nehnuteľnosti zapísané v pozemno-knižnej vložke č.XX, katastrálne územie S. a to R.. rod. X.. Nehnuteľnosti pod N., katastrálne územie S. nie sú identické s nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom žaloby, pretože predmetom žaloby sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. C., pôvodne zapísané v pozemno-knižnej vložke č.XX, katastrálne územie C., pričom konfiškačným výmerom boli konfiškované nehnuteľnosti v k.ú. S.. Pôvodným vlastníkom nehnuteľností zapísaných vo vložke č. XX, k.ú. C. boli V. a Ing. Q. každý v pomere 1, voči ktorým konfiškácia na nehnuteľnosti, v k.ú. C. vyrieknutá nebola. Nehnuteľnosti vo vložke č. XX, k.ú. C. nikdy neboli pôvodným vlastníkom odňaté. Na tieto nehnuteľnosti neprebehlo ani pozemno - knižné

vkladové konanie v súlade s Nariadením č. 104/1945 Zb. SNR. Už Nariadením zboru povereníkov č.26/1948 Zb. SNR sa upravuje vyňatie poľnohospodárskeho majetku osôb maďarskej národnosti z konfiškácie. Tento predpis už vtedy dovolil, aby sa vrátili konfiškované majetky nespravodlivo zobrať. Totiž konfiškačný titul sa dodatočne neuznal ako univerzálny titul s povinnosťou preukázať opak, ale opačne konfiškácii podliehali iba osoby, ktoré výslovne a preukázateľne slúžili fašizmu a nacizmu. Tento predpis upravuje vyňatie poľnohospodárskeho majetku osôb maďarskej národnosti z konfiškácie.

Súd mal zato a súhlasí takisto s právnym zástupcom odporcov, že v danej veci neexistuje prekážka litispendencie v súvislosti s konaním 3C/168/2006. Predmetom konania 3C/168/2006 je určenie práva hospodárenia k predmetným nehnuteľnostiam a teda napriek totožnosti účastníkov konania nie je totožný predmet konania a nebol teda dôvod nato, aby súd pojednávanie odročil a počkal na rozhodnutie o návrhu na zmenu petitu žaloby v konaní 3C/168/2006. Je pravdou, že zrejme v konaní 3C bude pripustená zmena petitu návrhu, pretože aj najvyšší súd vo svojom uznesení 6Cdo/94/2013 okrem iného konštatoval, že petít žaloby nekorešponduje s obsahom žaloby. V čase rozhodovania súdu v konaní 2C však takáto prekážka litispendencie neexistovala vzhľadom nato, že nešlo o totožný predmet konania, len o totožných účastníkov.

Na záver možno zhrnúť, že žalobca jednak nie je aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby o určenie vlastníckeho práva, neexistuje naliehavý právny záujem v danom prípade na podanie takejto žaloby, nie je tu prekážka litispendencie s konaním 3C/150/2014 a tiež vyhovie predmetnej žalobe by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Štátna právnická osoba, teda Štátna organizácia lesného hospodárstva, resp. správca majetku vo vlastníctve štátu akým žalobca je môže konať za štát len v prípadoch, ak ide o súdne konanie vo veci nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve štátu. To znamená vo veciach keď je existencia vlastníckeho práva štátu k nehnuteľnostiam nesporná a štát je ako vlastník sporných nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností. Toto v danom prípade absentuje. Tu sú ako vlastníci predmetných nehnuteľností zapísaných v katastri odporcovia. Navyše naliehavý právny záujem na podanie takejto žaloby o určenie vlastníckeho práva štátu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve iných subjektov môže mať iba štát, za ktorý koná pred súdom príslušný štátny orgán čo v danom prípade by bolo príslušné ministerstvo.

V neposlednom rade súd chce poukázať aj na rozhodnutie Ústavného súdu ČR 3314/11 z 2.10.2010 a to už v súvislosti s vyššie spomínanou dobrou vierou, resp. skutočnosťou, že vyhovie žaloby by bolo v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko žalovaný predmetné nehnuteľnosti nadobudli na základe dedičských konaní sú riadne zapísaní ako ich vlastníci na liste vlastníctva. Ústavný súd konštatuje, že všeobecne je možné uviesť, že princíp dobrej viery chrániaci účastníkov v súkromno-právnych vzťahov je možno chápať ako jeden z kľúčových prejavov princípu právnej istoty, ktorý je odvoditeľný z ústavného princípu právneho štátu. Aj v tomto prípade niet pochyb o tom, že iné rozhodnutie ako zamietnutie žaloby by bolo prejavom porušenia princípu právnej istoty žalovaných, ktorí dobromyseľne na základe dedičských konaní po svojich právnych predchodcoch nadobudli predmetné nehnuteľnosti a navyše vo svojom vlastníckom práve nikým rušení neboli. Až pokiaľ sa začali domáhať platenia nájomného za užívanie nehnuteľností, ktoré sú v ich vlastníctve. Na základe dedičských rozhodnutí teda bolo vlastnícke právo zapísané a oni ako vlastníci boli zapísaní na liste vlastníctva a princíp dôvery v úkony ďalších osôb pri akomkoľvek sociálnom styku s nimi je tiež základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Osobe, ktorá, teda učinila právny úkon s dôverou v daný, jej druhou stranou prezentovaný skutkový stav, navyše potvrdený údajmi z verejnej, štátom vedenej evidencie, musí byť v materiálnom právnom štáte poskytovaná ochrana. Musí jej byť teda poskytovaná aj ochrana, pravdivosť a úplnosť údajov katastra nehnuteľností. Ústavný súd tiež konštatoval, že by mala byť zaručená ochrana dobrej viery v pravdivosť a úplnosť zápisov vo verejnej knihe a to zásadne každého kto nadobudol práva od osoby zapísanej ako vlastník vo verejnej knihe, aj keby sa neskôr ukázalo, že táto osoba vlastníkom nebola. Nadobúdateľ by sa nemal obávať toho, že ho jeho dobrá viera neochráni, to znamená, že pokiaľ jednal s osobou zapísanou v pozemkovej knihe ako vlastníkom žeby jeho vlastnícke právo mohlo byť neskôr spochybnené.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

V prejednávanej veci súd prijal záver, že odporcom v 1. až 5. rade podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (zásada úspechu v konaní) prislúcha plná náhrada trov konania, ktoré účelne vynaložili na bránenie svojho práva v konaní. Súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu.

Právny zástupca odporcov v 1. až 5. rade si podaním z 27.06.2014 uplatnil trovy konania, vrátane trov odvolacieho konania v celkovej výške 57.970,03 eur.

Súd priznal odporcom trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z jednotlivých úkonov právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 v spojení s § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a z náhrad hotových výdavkov a cestovného v zmysle § 15, § 16 ods. 3 a § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky, a to nasledovne:

Odporca v 1. rade trovy právneho zastúpenia spolu 13 424,62 eur:

1/ Odmena za úkony právnej služby (§ 14 Vyhlášky):

- prevzatie a príprava zastúpenia 22.04.2012 3 255,17 eur
 - vypracovanie vyjadrenia 23.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
 - zastupovanie na pojednávaní 25.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
 - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) v spojení s § 13 ods. 2) 813,79 eur
 - ďalšia porada s klientom 25.04.2014 (§ 14 ods. 2 písm. a) 2 170,11 eur
 - zastupovanie na pojednávaní 23.06.2014 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
- Spolu odmena 11 121,84 eur

2/ Náhrady:

- náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál - § 16 ods. 3 Vyhlášky):

- 3 x á 7,63 eur za rok 2012 22,89 eur
 - 1 x á 7,81 eur za rok 2013 7,81 eur
 - 2 x á 8,04 eur za rok 2014 16,08 eur
- Spolu 46,78 eur

- náhradu za stratu času - § 17 ods. 1 Vyhlášky:

o cesta na pojednávanie dňa 25.04.2012 (SNV - Kežmarok a späť)

t.j. 2 polhodiny á 12,71 eur / 5 odporcov 5,08 eur

o cesta na pojednávanie dňa 23.06.2014 (SNV - Kežmarok a späť)

t.j. 2 polhodiny á 13,40 eur / 5 odporcov 5,36 eur

Spolu 10,44 eur

- náhrada cestovného - § 15 Vyhlášky:

o za cestu SNV - Kežmarok a späť osobným motorovým vozidlom za účelom účasti na pojednávaní konanom dňa 25.04.2012 a 23.06.2014 vo výške 40,58 eur - (0,097 l/km x 1,60 €/l + 0,183) x 120 km. Keďže obhajca zastupoval 5 odporcov na jedného pripadá náhrada cestovného vo výške 8,12 eur

Spolu 8,12 eur

3/ DPH - 20%

- v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky zo sumy 11.187,18 eur 2 237,44 eur

Odporca v 2. rade trovy právneho zastúpenia spolu 10 810,84 eur:

1/ Odmena za úkony právnej služby (§ 14 Vyhlášky):

- prevzatie a príprava zastúpenia 22.04.2012 3 255,17 eur
 - vypracovanie vyjadrenia 23.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
 - zastupovanie na pojednávaní 25.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
 - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) v spojení s § 13 ods. 2) 813,79 eur
 - zastupovanie na pojednávaní 23.06.2014 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
- Spolu odmena 8 951,73 eur

2/ Náhrady:

- náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál - § 16 ods. 3 Vyhlášky):

- 3 x á 7,63 eur za rok 2012	22,89 eur
- 1 x á 7,81 eur za rok 2013	7,81 eur
- 1 x á 8,04 eur za rok 2014	8,04 eur
Spolu	38,74 eur

- náhradu za stratu času - § 17 ods. 1 Vyhlášky:

o cesta na pojednávanie dňa 25.04.2012 (SNV - Kežmarok a späť)
t.j. 2 polhodiny á 12,71 eur / 5 odporcov 5,08 eur
o cesta na pojednávanie dňa 23.06.2014 (SNV - Kežmarok a späť)
t.j. 2 polhodiny á 13,40 eur / 5 odporcov 5,36 eur
Spolu 10,44 eur

- náhrada cestovného - § 15 Vyhlášky:

o za cestu SNV - Kežmarok a späť osobným motorovým vozidlom za účelom účasti na pojednávaní konanom dňa 25.04.2012 a 23.06.2014 vo výške 40,58 eur - $(0,097 \text{ l/km} \times 1,60 \text{ €/l} + 0,183) \times 120 \text{ km}$.
Keďže obhajca zastupoval 5 odporcov na jedného pripadá náhrada cestovného vo výške 8,12 eur
Spolu 8,12 eur

3/ DPH - 20%

- v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky zo sumy 9 009,03 eur 1 801,81 eur

Odporca v 3. rade trovy právneho zastúpenia spolu 10 810,84 eur:

1/ Odmena za úkony právnej služby (§ 14 Vyhlášky):

- prevzatie a príprava zastúpenia 22.04.2012	3 255,17 eur
- vypracovanie vyjadrenia 23.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2)	1 627,59 eur
- zastupovanie na pojednávaní 25.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2)	1 627,59 eur
- vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) v spojení s § 13 ods. 2)	813,79 eur
- zastupovanie na pojednávaní 23.06.2014 (v spojení s § 13 ods. 2)	1 627,59 eur
Spolu odmena	8 951,73 eur

2/ Náhrady:

- náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál - § 16 ods. 3 Vyhlášky):

- 3 x á 7,63 eur za rok 2012	22,89 eur
- 1 x á 7,81 eur za rok 2013	7,81 eur
- 1 x á 8,04 eur za rok 2014	8,04 eur
Spolu	38,74 eur

- náhradu za stratu času - § 17 ods. 1 Vyhlášky:

o cesta na pojednávanie dňa 25.04.2012 (SNV - Kežmarok a späť)
t.j. 2 polhodiny á 12,71 eur / 5 odporcov 5,08 eur
o cesta na pojednávanie dňa 23.06.2014 (SNV - Kežmarok a späť)
t.j. 2 polhodiny á 13,40 eur / 5 odporcov 5,36 eur
Spolu 10,44 eur

- náhrada cestovného - § 15 Vyhlášky:

o za cestu SNV - Kežmarok a späť osobným motorovým vozidlom za účelom účasti na pojednávaní konanom dňa 25.04.2012 a 23.06.2014 vo výške 40,58 eur - $(0,097 \text{ l/km} \times 1,60 \text{ €/l} + 0,183) \times 120 \text{ km}$.
Keďže obhajca zastupoval 5 odporcov na jedného pripadá náhrada cestovného vo výške 8,12 eur
Spolu 8,12 eur

3/ DPH - 20%

- v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky zo sumy 9 009,03 eur 1 801,81 eur

Odporca v 4. rade trovy právneho zastúpenia spolu 10 810,84 eur:

1/ Odmena za úkony právnej služby (§ 14 Vyhlášky):

- prevzatie a príprava zastúpenia 22.04.2012	3 255,17 eur
--	--------------

- vypracovanie vyjadrenia 23.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
- zastupovanie na pojednávaní 25.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
- vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) v spojení s § 13 ods. 2) 813,79 eur
- zastupovanie na pojednávaní 23.06.2014 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur

Spolu odmena 8 951,73 eur

2/ Náhrady:

- náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál - § 16 ods. 3 Vyhlášky):

- 3 x á 7,63 eur za rok 2012	22,89 eur
- 1 x á 7,81 eur za rok 2013	7,81 eur
- 1 x á 8,04 eur za rok 2014	8,04 eur
Spolu	38,74 eur

- náhradu za stratu času - § 17 ods. 1 Vyhlášky:

o cesta na pojednávanie dňa 25.04.2012 (SNV - Kežmarok a späť)

t.j. 2 polhodiny á 12,71 eur / 5 odporcov 5,08 eur

o cesta na pojednávanie dňa 23.06.2014 (SNV - Kežmarok a späť)

t.j. 2 polhodiny á 13,40 eur / 5 odporcov 5,36 eur

Spolu 10,44 eur

- náhrada cestovného - § 15 Vyhlášky:

o za cestu SNV - Kežmarok a späť osobným motorovým vozidlom za účelom účasti na pojednávaní konanom dňa 25.04.2012 a 23.06.2014 vo výške 40,58 eur - $(0,097 \text{ l/km} \times 1,60 \text{ €/l} + 0,183) \times 120 \text{ km}$. Keďže obhajca zastupoval 5 odporcov na jedného pripadá náhrada cestovného vo výške 8,12 eur

Spolu 8,12 eur

3/ DPH - 20%

- v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky zo sumy 9 009,03 eur 1 801,81 eur

Odporca v 5. rade trovy právneho zastúpenia spolu 10 810,84 eur:

1/ Odmena za úkony právnej služby (§ 14 Vyhlášky):

- prevzatie a príprava zastúpenia 22.04.2012 3 255,17 eur
- vypracovanie vyjadrenia 23.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
- zastupovanie na pojednávaní 25.04.2012 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur
- vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) v spojení s § 13 ods. 2) 813,79 eur
- zastupovanie na pojednávaní 23.06.2014 (v spojení s § 13 ods. 2) 1 627,59 eur

Spolu odmena 8 951,73 eur

2/ Náhrady:

- náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál - § 16 ods. 3 Vyhlášky):

- 3 x á 7,63 eur za rok 2012	22,89 eur
- 1 x á 7,81 eur za rok 2013	7,81 eur
- 1 x á 8,04 eur za rok 2014	8,04 eur
Spolu	38,74 eur

- náhradu za stratu času - § 17 ods. 1 Vyhlášky:

o cesta na pojednávanie dňa 25.04.2012 (SNV - Kežmarok a späť)

t.j. 2 polhodiny á 12,71 eur / 5 odporcov 5,08 eur

o cesta na pojednávanie dňa 23.06.2014 (SNV - Kežmarok a späť)

t.j. 2 polhodiny á 13,40 eur / 5 odporcov 5,36 eur

Spolu 10,44 eur

- náhrada cestovného - § 15 Vyhlášky:

o za cestu SNV - Kežmarok a späť osobným motorovým vozidlom za účelom účasti na pojednávaní konanom dňa 25.04.2012 a 23.06.2014 vo výške 40,58 eur - $(0,097 \text{ l/km} \times 1,60 \text{ €/l} + 0,183) \times 120 \text{ km}$. Keďže obhajca zastupoval 5 odporcov na jedného pripadá náhrada cestovného vo výške 8,12 eur

Spolu 8,12 eur

3/ DPH - 20%

- v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky zo sumy 9 009,03 eur 1 801,81 eur

Spolu teda súd priznal odporcom v 1. až 5. rade náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 56 667,98 eur a je toho názoru, že ide o trovy konania, ktoré odporcovia účelne vo vecnej a časovej súvislosti museli vynaložiť v súvislosti s týmto konaním.

Podľa § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby - ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Súd odporcovi v 1. rade v rámci trov právneho zastúpenia nepriznal právnym zástupcom požadovanú odmenu za ďalšiu poradu s klientom uskutočnenú dňa 25.04.2014 v uplatnenej výške, priznal mu len sumu 2 170,11 eur, teda sumu zodpovedajúcu 2/3 základnej sadzby tarifnej odmeny, keďže v zmysle citovaného zákonného ustanovenia právnemu zástupcovi za úkon ďalšia porada s klientom za každú skončenú hodinu patrí odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a za situácie neunesenia dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 O.s.p. (aj keď právny zástupca navrhovateľa označil dôkazy tak ako to vyžaduje ustanovenie § 101 ods.1 O.s.p., avšak nie také aké korešponujú s obsahom samotnej žaloby a jej petítom) súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

O Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).